

Sangrà li va tocar ajudar-los bastant i sempre estava disposat per tot sense demanar res a canvi. Els anys que preparàvem els sopars de la festa de sant Magí, ell sempre ens ajudava a preparar-los, carregar, servir, etc... no teníem mai un no de resposta.

Nosaltres sempre el recordarem, ja que era una persona meravellosa i dubto que hi hagi algú millor que ell. El Jordi, la seva dona i jo (Mònica) vam tenir la sort d'estar al seu costat quan va deixar de respirar, al principi va ser molt dur, però ara que va passant el temps dono gràcies d'estar allà, als peus del seu llit veient com s'anava apagant. Nosaltres sempre pensarem en ell, ja que el seu nebot Jordi va néixer el mateix dia que ell (amb les ganes que ell tenia!!!), i de part nostra, les seves nebodes sempre tindran present el seu tiet, ja que nosaltres ens ocuparem d'això.

Tots vam estar al seu costat tot el que vam poder, però el major orgull que tinc

és de la meva germana (la seva dona). Quan li van diagnosticar la malaltia va plegar de treballar, de cuidar les seves nebodes, tot per estar al seu costat. Quan arribava el final de tot això, ella també estava molt nerviosa i a vegades es pensava que ho havia de fer d'una altra manera, però nosaltres només li diem que ha fet tot i més per ell i que estigui orgullosa de tal i com el va cuidar, i molt contenta del molt que ell l'estimava.

Bé, només em cal dir que els seus pares ho passen molt malament, però els queda el record d'un fill meravellós, als seus sogres d'un gendre excepcional, als seus germans d'un germà fantàstic, als seus avis d'un bon nét, als seus nebots d'un tiet magnífic, als seus cunyats d'una persona insubstituïble i a tots els seus amics del millor amic del món (sinó que ho preguntin al David, Mendoza, Julián, Lombardo... i algun més).

Per últim només dir que el trobem a faltar molt i sembla que quan entris al Sangrà hagi d'estar assegut a la barra i dir "*hola cuñis*".

Gràcies a tots els que sempre s'han preocupat per ell i varen estar al nostre costat en aquells moments tant difícils.

Sempre t'estimarem i ens recordarem de tu. Eres, ets i seràs el millor!!!

...

ROSA TRAUS BALCELLS

Xavier Martí Pifarré

Esposa del "Raccioné", Ramon Pifarré Solé, nascuda a Vergós de Cervera l'any

1926, va viure de molt a prop la festa. La devoció del Ramon era molt alta i com sempre, la dona a casa tenia la feina més dura, preparar tota la casa per a que tot estigués a punt el dia assenyalat.

En època de batre, uns dies abans de Sant Magí, ella era l'encarregada de preparar tot el material per anar de la casa del carrer Estudivell a la vinya, situada en el terme de Montcortès, on passaven tots els dies de batre vivint a la cabana de la finca. Però a mitja feina calia tornar a Cervera, amb la filla, petita encara, i tots els trastos sobre el carro, desitjant que a la tornada, passada ja la festa, el temps fos bo per a poder acabar la feina de batre i així poder recollir tot el gra.

Eren temps difícils que, malgrat tot, es van superar i que van fer que el seu nét encara avui segueixi amb la tradició.

...

PERSONES COMPROMESES AMB LA FESTA DE SANT MAGÍ

Eduard Montiu de Nuix

ISIDOR CÒNSUL GIRIBET

Nascut a Bellpuig el 1948 i mort a l'Hospital germans Trias de Badalona el 2009. Tothom el reconeixia com un dels principals promotors de la llengua catalana, activista literari, brillant escriptor, crític literari i assessor de les senyeres editorials PROA i Grup62. Durant molts anys ha estat un àvid caçatalents d'escriptors catalans.

En la seva llarga vida professional va actuar en dos àmbits, el de l'ensenyament i en el món editorial. Era Doctor en Filologia catalana, especialista en Verdaguer.

Com que coneixia molt bé el món dels polítics, mai va pensar en aquesta possibilitat.

Va residir a San Just Desvern.

Autor de diversos dietaris i llibres, tan literaris com de memòries.

En la Festa de Sant Magí, de la qual molt aviat en va ser pregoner, n'era l'ànima del llibret, Quaderns de Sant Magí, acostumava a ser el seu el primer article de fons, tractant temes de temàtica local, del qual n'era un especialista.

Un dels treballs que més temps li va portar va ser l'esplèndida edició del Llibre de Bellpuig. L'Ajuntament de Bellpuig ha estat a l'alçada i ha posat el seu nom a la biblioteca pública. Jo fa anys vaig fer un prec: l'Isidor tenia mèrits importants per a ser nomenat fill adoptiu de Cervera,